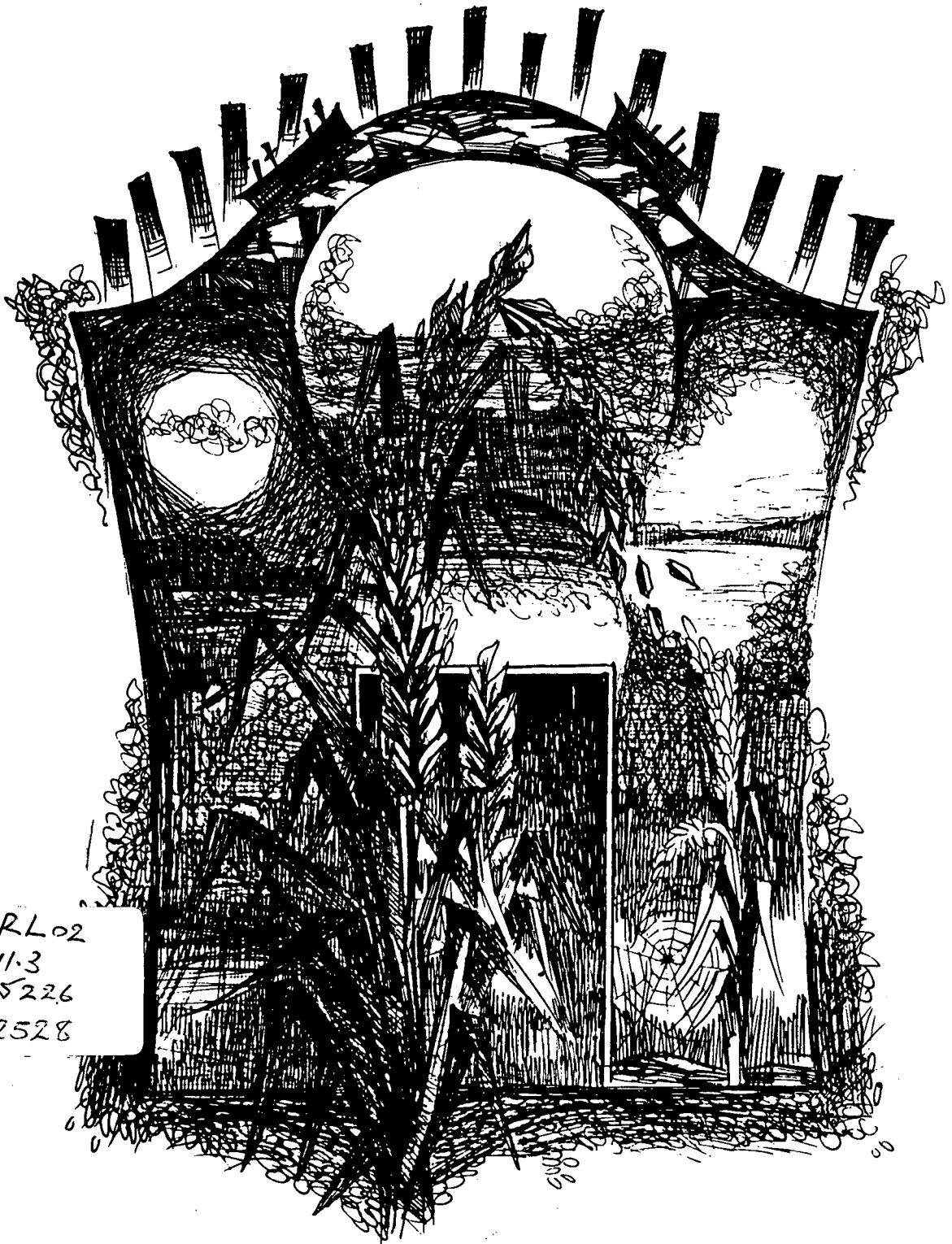

ปีที่ ฉบับที่ เดือน ก.ย. 28

วารสาร

สภาคณาจารย์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

RL02
11-3
5226
2528

RL๐2
11.3
จ226
2528

วารสารสภาคณาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ฉบับที่ 1 ประจำเดือนกันยายน พ.ศ. 2528

วัตถุประสงค์	สารบัญ	หน้า
1. เพื่อเผยแพร่ข่าวสารและการดำเนินงาน ของสภาคณาจารย์	เรื่อง	
2. เพื่อเป็นสื่อกลางในการแสดงความคิดเห็น ระหว่างข้าราชการใน มศว	บรรณาธิการแถลง	
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนา มหาวิทยาลัย	สารสันจากประธานสภาคณาจารย์.....	1
	บทสัมภาษณ์อธิการบดี.....	2
	การดำเนินงานและทิศทางของฝ่ายวิชาการ	6
	สรุปผลงานของสภาคณาจารย์.....	14
	การแก้ไข พร.บ. มหาวิทยาลัย.....	17
	มหาวิทยาลัย.. ไปร ครอวันทายนะ.....	20
	แคว...ผู้นำ.....	25
	สมมุคปกแคง.....	29
	ปริญาโทภาคสมทบ.....	35
	บทบาททางวิชาการของคณาจารย์.....	37
	คุณค่าจากกาลามสูตร.....	40
	ประวัติ มศว นาสงสัย.....	43
	เรื่องที่น่ารู้.....	44
	นิลิตกับระเบียบวินัย.....	46
	คณะกรรมการ สภาคณาจารย์.....	51

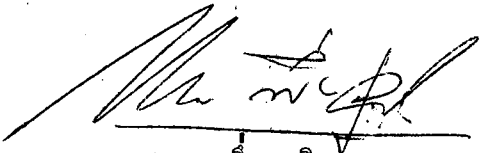
❀ ขอคิดเห็นใด ๆ ในวารสารนี้ เป็นของผู้เขียนบทความ ❀
โดยเฉพาะ ไม่ใช่ขอคิดเห็นของกองบรรณาธิการและสภาคณาจารย์

เอกสาร มศว

สาส์นจากประธานสภาคณาจารย์

สภาคณาจารย์เป็นองค์กรที่เป็นตัวแทนของคณาจารย์ซึ่งหมายรวมถึงอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ ข้าราชการพลเรือนประจำแห่งมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีหน้าที่เสนอขอแนะนำ ให้คำปรึกษาแก่มหาวิทยาลัยในด้าน วิชาการ บริหาร สวัสดิการและงานอื่น ๆ ดังนี้

1. เป็นตัวแทนของคณาจารย์ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการหรือผลประโยชน์ของคณาจารย์ในมหาวิทยาลัย
2. เป็นตัวแทนของคณาจารย์ในการติดต่อประสานงานกับสภาคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย และ/หรือสถาบันอื่น ๆ
3. ให้คำแนะนำและเสนอแนะเกี่ยวกับนโยบายในการกำหนดมาตรฐานทางวิชาการ
4. พิจารณาและเสนอแนะกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับงานและตำแหน่งทางวิชาการ
5. พิจารณาและเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครอง มาตรฐานการทำงานและจริยธรรมของคณาจารย์
6. พิจารณาและเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองและกิจกรรมต่าง ๆ ของนิสิต
7. พิจารณาวางเกณฑ์และเสนอแนะในการแต่งตั้งหัวหน้าหน่วยงาน ทั้งในคณา วิชาการและคณาบริหาร
8. พิจารณาและให้ความคิดเห็นในเรื่องอื่น ๆ เกี่ยวกับการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ท่านคณาจารย์ที่เคารพรักทุกท่าน ขอท่านได้โปรดระลึกเสมอว่า "สภาคณาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เป็นองค์กรหนึ่งที่เต็มใจเป็นที่พึ่งของคณาจารย์ทุกท่าน ทุกระดับ และทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ของท่าน"

(นายปาน พิงสุจริต)

ประธานสภาคณาจารย์ มศว ประสานมิตร

บันทึกข้อความ

3

วนราชการ

สำนักงานอธิการบดี โทร. 2584007

ทม 1001/พปตบ

วันที่ 23 สิงหาคม 2528

เรื่อง การชี้แจงข้อสัมภาษณ์

เรียน เลขาธิการสภาคณาจารย์

เกี่ยวกับที่จะสัมภาษณ์ 3 ขอนั้น ผมขอชี้แจงดังนี้

1. เกี่ยวกับนโยบายการรวมวิทยาเขตกลางเข้าด้วยกันนั้น ในทัศนะของอธิการบดีเอง ก็มีความเห็นสอดคล้องกับนโยบายในระดับสูงของ ค.ร.ม. กรรมการธิการศึกษา สภาคณาจารย์ คณะกรรมการเฉพาะกิจ (ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนสภาพพัฒนาฯ สภาการศึกษา สำนักงานประมวท หบวงมหาวิทยาลัย และรองอธิการบดีวิทยาเขตทั้ง 3 แห่งที่เกี่ยวข้อง) และความเห็นของสภามหาวิทยาลัย ซึ่งมีความเห็นสอดคล้องกันทุกฝ่ายทุกระดับ ดังรายละเอียดในเอกสารความเป็นมาของการรวมวิทยาเขตที่แนบมานี้

ส่วนที่ถามว่า ถ้ามีบางภาควิชาจะมาขอรวมกับประสานมิตรนั้น ก็ต้องเป็นไปตามขั้นตอนคือ คณะกรรมการเฉพาะกิจ ที่จัดทำขั้นตอนรายละเอียด ซึ่งมีรองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒน์

เป็นประธาน รองอธิการบดีทั้ง 3 วิทยาเขต และคณบดีที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ กำลังจัดทำปฏิทินและขั้นตอนอยู่ ซึ่งในการประชุมสภามหาวิทยาลัยครั้งที่แล้ว เมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2528 มีมติให้ทั้ง 3 วิทยาเขตลดจำนวนนิสิต ปีที่ 1 และปีที่ 3 ลง ซึ่งจะต้องหยุดรับวิชาเอกบางวิชาในปีการศึกษา 2529 นี้ และหยุดรับนิสิตปีที่ 1 ตั้งแต่ ปีการศึกษา 2531 ฉะนั้น เมื่อมีการหยุดรับนิสิตในวิชาเอกใด อาจารย์ที่สอนในวิชาเอกนั้นก็จะต้องรับผิดชอบสอนนิสิตที่เหลืออยู่เป็นระยะเวลาหนึ่ง คงประมาณ 1 ปี หลังจากนั้นก็สามารถที่จะมารวมกับวิทยาเขตกลางได้ ส่วนอำนาจการส่งย้ายเป็นของอธิการบดี ในฐานะที่เป็นอธิบดี

2. เกี่ยวกับการแก้ไขพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนั้น ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย

ได้เสร็จสิ้นไปแล้ว ขณะนี้อยู่ในระดับของสภามหาวิทยาลัย ซึ่งตั้งแต่ต้นปีการศึกษา มา ได้มีการพิจารณาในวาระไป 3 ครั้งแล้ว แต่ก็ยังไม่เสร็จเรียบร้อย เนื่องจากว่าประธานสภาคณาจารย์กลางก็เป็นผู้หนึ่งที่อยู่ในที่ประชุม สภามหาวิทยาลัย ก็ย่อมสามารถที่จะให้รายละเอียดเกี่ยวกับความคืบหน้าในเรื่องนี้ได้ ส่วนที่ถามว่า อธิการบดี จะมีโอกาสผลักดันให้เป็นผลสำเร็จได้หรือไม่อย่างไรนั้น เรื่องนี้อธิการบดีคนเดียวคงทำไม่ได้ ต้องอาศัยความร่วมมือ ความช่วยเหลือจากทุก ๆ ฝ่าย ทั้งในวงราชการ และวงการเมือง ขณะนี้ก็มีหลายมหาวิทยาลัย ได้พยายามที่จะแก้ไขพระราชบัญญัติของตนเองอยู่ คงจะได้ศึกษาเป็นตัวอย่างเอาไว้

บันทึกข้อความ

5

ส่วนราชการ _____

ที่ _____ วันที่ _____

เรื่อง _____

เมื่อมีการประชุมอธิการบดีครั้งที่ ๓๓๖ ที่ มศว ประสานมิตร ก็ยังไม่มีมติพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพราะ
มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ยังส่งมาไม่ครบ
จึงเรียนมาเพื่อทราบ

(นายทรงศักดิ์ ศรีกาฬสินธุ์)

อธิการบดี

1.5 ทุนสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการทำปฏิญานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา ในปีงบประมาณ 2528 ได้รับสรรเงินรายได้มาจากภายในวงเงิน 40,000 บาท จึงแบ่งทุนเป็น 2 ประเภท คือ

ทุนสนับสนุนการทำปฏิญานิพนธ์ สำหรับผู้ที่กำลังศึกษาต่อในประเทศ ทุนละ 5,000 บาท จำนวน 4 ทุน เป็นเงิน 20,000 บาท สำหรับปีการศึกษา 2527 ได้จัดสรรไปแล้ว 2 ทุน ๆ ละ 5,000 บาท จึงยังคงเหลือทุนที่จะประกาศสำหรับปีการศึกษา 2528 อีก 2 ทุน

ทุนสนับสนุนการทำปฏิญานิพนธ์สำหรับผู้ที่กำลังศึกษาต่อต่างประเทศ ทุนละ 10,000 บาท จำนวน 2 ทุน สำหรับปีการศึกษา 2527 ได้จัดสรรไปแล้ว 1 ทุน แต่ไม่มีผู้สมัครขอรับทุน จึงยังคงเหลือทุนอยู่อีก 2 ทุน ๆ ละ 10,000 บาท เป็นเงินรวม 20,000 บาท

1.6 ทุนค่าเล่าเรียนสำหรับศึกษาต่อต่างประเทศในระดับบัณฑิตศึกษาของวิทยาเขต ประสานมิตร สำหรับปีงบประมาณ 2528 ได้รับจัดสรรมาจากภายในวงเงิน 50,000 บาท ซึ่งจะแบ่งทุนเป็น 2 ทุน ๆ ละ ไม่เกิน 25,000 บาท สำหรับปีการศึกษา 2527 ได้จัดสรรไปแล้ว 1 ทุน จึงยังคงเหลือทุนอีก 1 ทุน ประจำปีการศึกษา 2528 ซึ่งจะต้องประกาศทุนในเดือนมิถุนายน

2. เงินสนับสนุนสำหรับจัดการสัมมนาทางวิชาการของคณะ ภาควิชา สำนักหอสมุด และ ฝ่ายวิชาการ

มหาวิทยาลัยได้จัดสรรเงินให้ฝ่ายวิชาการไว้ 100,000 บาท เพื่อสนับสนุนการสัมมนาทางวิชาการของ คณะ ภาควิชา สำนักหอสมุด และฝ่ายวิชาการไว้ดังนี้

1. คณะศึกษาศาสตร์	14,000 บาท
2. คณะวิทยาศาสตร์	14,000 บาท
3. คณะสังคมศาสตร์	14,000 บาท
4. คณะมนุษยศาสตร์	14,000 บาท
5. คณะพลศึกษา	12,000 บาท
6. บัณฑิตวิทยาลัย	12,000 บาท
7. สำนักหอสมุด	7,000 บาท
8. ฝ่ายวิชาการ	13,000 บาท

1. การผลิตตำรา รายงานการวิจัยและเอกสารประกอบคำสอน

1.1 การพิมพ์โดยโรงพิมพ์และสำนักพิมพ์

1.1.1 ศูนย์หนังสือ มศว. ดำเนินการจัดพิมพ์เอง โดยให้คาลิขสิทธิ์แก่ผู้เขียน ร้อยละ 10 ของหน้าปก ซึ่งแล้วแต่ข้อกำหนดใน 1 ปี นับตั้งแต่มีการจัดจำหน่าย

1.1.2 ศูนย์หนังสือ มศว. ส่งไปให้สำนักพิมพ์ภายนอกจัดพิมพ์ ภายใต้เงื่อนไขแห่งสัญญา ระหว่างมหาวิทยาลัยกับสำนักพิมพ์นั้น ซึ่งมีสาระสำคัญเหมือนกับการจ่ายคาลิขสิทธิ์ในข้อ 1.1.1

1.2 การพิมพ์อัดสำเนา

1.2.1 ศูนย์หนังสือ มศว. รับผิดชอบของอาจารย์ทุกประเภทมาจัดพิมพ์เป็นรูปเล่มใน 2 ลักษณะ

1.2.1.1 ศูนย์ฯ ดำเนินการพิมพ์ การอัดสำเนา การเช่าเล่ม และการจำหน่ายเอง

1.2.1.2 ศูนย์ฯ จัดกระดาษไขให้อาจารย์นำไปจ้างพิมพ์เอง ในอัตราค่าพิมพ์ตามที่กำหนดแล้วนำมาให้ศูนย์ฯ ดำเนินการต่อไป

หมายเหตุ คาลิขสิทธิ์ของการอัดสำเนาคิดเป็นร้อยละ 20 ของกำไร จากการจำหน่ายเอกสารเล่มนั้นทั้งหมด และศูนย์ฯ จะให้หนังสือเล่มที่พิมพ์เป็นอนันต์หากการแก้ไข 5 เล่ม รวมทั้งผู้เขียนสามารถซื้อหนังสือที่เขียนได้ในอัตราเห่าทุน จำนวน 15 เล่ม

1.2.2 ศูนย์หนังสือ มศว. รับซื้อกระดาษไขที่อัดสำเนาไปแล้วไม่เกิน 1 ครั้ง เพื่อมาดำเนินการอัดสำเนาเช่าเล่ม และจำหน่ายต่อไปโดยจะให้ลิขสิทธิ์เท่ากับข้อ 1.2.1

หมายเหตุ ศูนย์หนังสือ มศว. มีบุคลากร มีเครื่องมือ และมีความชำนาญในการจัดพิมพ์ตำรา ทั้งยังสามารถจัดซื้อกระดาษ กระดาษไข หมึกอัดสำเนา และมีทุนสำรองพอสมควรที่จะลงทุน จึงสามารถผลิตหนังสือได้ในราคาถูก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนิสิตและอาจารย์ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัยอย่างยิ่ง

2. การจัดจำหน่ายหนังสือและอุปกรณ์การศึกษา

2.1 การจัดจำหน่ายหนังสือทุกชนิด มีอัตราค่าปากทางดังนี้

2.1.1 ถ้าเป็นบริษัท สำนักพิมพ์และบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย คิดค่าปากขายร้อยละ 20 - 30 ตามแต่ที่จะตกลงกันเป็นรายการ โดยจะต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย

2. การเพิ่มบริการใหม่

เนื่องจากในปีหนึ่ง ๆ มีนิสิตปริญญาโทและเอก ทำวิทยานิพนธ์เป็นจำนวนประมาณ ปีละ 400 คน และมีนิสิตที่ต้องจัดทำรายงานประกอบการศึกษาอีกปีละ 4,000 คน จึงริเริ่มที่จะเปิดบริการชนิดใหม่คือ การจัดพิมพ์วิทยานิพนธ์และรายงานประกอบการศึกษา รวมตลอดถึงงานเขียนและรายงานการวิจัยของอาจารย์ในอัตราย่อมเยา และมีคุณภาพสูง ควบคู่กันนี้ ศูนย์ฯ จึงมีแผนที่จะขยายอาคารทั้ง (หลังที่ 3) เพื่อทำเป็นที่เก็บสินค้าและสำนักงานพิมพ์โดยเฉพาะ

5. การจัดตั้งสำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย

เนื่องจากศูนย์ฯ มีความคิดริเริ่มที่จะจัดพิมพ์หนังสือที่นิยมออกจำหน่ายและมียอดการจำหน่ายสูงมาจัดพิมพ์เป็นหนังสือมาตรฐาน ขณะนี้ศูนย์ฯ กำลังรวบรวมข้อมูลและจัดหาเงินทุน เพื่อดำเนินการอยู่ และน่าจะสามารกดำเนินการได้ ถ้างานในข้อ 2 สำเร็จจุลวงในปีการศึกษา 2528 นี้

ยอดจำหน่ายของศูนย์หนังสือ มศว

สิงหาคม 2527	1,167.00
กันยายน 2527	13,999.00
ตุลาคม 2527	22,370.00
พฤศจิกายน 2527	26,538.50
ธันวาคม 2527	41,387.50
มกราคม 2528	33,905.00
กุมภาพันธ์ 2528	24,964.00
มีนาคม 2528	19,445.00
เมษายน 2528	14,219.50
พฤษภาคม 2528	12,337.00
มิถุนายน 2528	43,472.00
กรกฎาคม 2528	52,033.40

2. การจัดการเรียนการสอน

ได้เตรียมการเพื่อการลงทะเบียนเป็นคณาจารย์ระบบคอมพิวเตอร์สำหรับภาคเรียนปลายปีการศึกษา 2528 แล้ว ในขณะนี้บัณฑิตชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ ได้ทำการลงทะเบียนล่วงหน้าแล้ว การปรับปรุงนี้จะเป็นผลให้สามารถเลื่อนกำหนดการชำระหนี้ของนิสิต การลดภาระของอาจารย์ในการลงทะเบียน เป็นต้น.

5. เสนอแนะต่ออธิการบดี ให้เร่งดำเนินการสรรหาคณบดี คณะพลศึกษา แทนคณบดีคนเก่าที่ไต่ลาออกจากราชการ และได้ติดตามผลการดำเนินการสรรหาคณบดีครั้งนี้มาโดยตลอด

ขณะนี้การดำเนินการสรรหาคณบดีคณะพลศึกษาได้เสร็จสิ้นลงแล้ว ปรากฏว่าผู้ที่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่ง ได้แก่ จร. ศักดิ์ชาย ทัฬหสุวรรณ

6. เสนอการสร้างสะพานลอยสำหรับคนข้ามถนนทางด้านซอยโศก ขณะนี้อยู่ระหว่างการหาข้อมูลที่จะให้มหาวิทยาลัยนำเสนอต่อทางหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบในการก่อสร้าง

7. เสนอให้ทางฝ่ายผู้บริหารมหาวิทยาลัยแก้ไขปัญหาการจราจรภายในมหาวิทยาลัย เรื่องนี้ทางฝ่ายผู้บริหาร ได้พิจารณาและมอบหมายให้ฝ่ายผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับไปดำเนินการแล้ว

8. เสนอให้ทางฝ่ายผู้บริหารแก้ไขระบบการอยู่เวรในวันหยุดของข้าราชการ และการจัดสวัสดิการที่เอื้ออำนวยความสะดวกแก่ผู้อยู่เวร เรื่องนี้ทางฝ่ายผู้บริหาร ได้พิจารณาและรับไปดำเนินการแล้ว

9. เสนอให้ทางผู้บริหารพิจารณาขยายสถานที่รับพระราชทานปริญญาบัตรจากเวทีใหญ่สวนอัมพรกลับมาที่หอประชุมใหญ่ มศว เรื่องนี้อยู่ระหว่างการนำเสนอผู้บริหาร

10. เสนอสภามหาวิทยาลัย เพื่อขอแก้ไขร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒ พ.ศ.....

เรื่องนี้อยู่ระหว่างการศึกษาแก้ไขของสภามหาวิทยาลัย

เรื่องดำเนินการ

1. คำเนินการเลือกตั้งกรรมการสรรหาและกรรมการพิจารณาคัดเลือกรองผู้สมควรดำรงตำแหน่งอธิการบดี

2. คำเนินการใหญ่ได้รับการเสนอชื่อสมควรเป็นตัวแทนข้าราชการ เพื่อเป็นกรรมการสรรหาและกรรมการพิจารณาคัดเลือกรองในรอบแรก ได้แถลงความคิดเห็นต่อคณาจารย์

ระบบ "ไตรภาคี" : ประชาธิปไตยที่เกิดจากการถ่วงดุลย์

อำนาจที่อยู่ในกำมือของผู้ใดตามลำพัง ย่อมนำมาซึ่งความเป็นเผด็จการ นี่คือหลักความจริงที่ไม่ต้องการบทพิสูจน์ ดังนั้นถ้าสภามหาวิทยาลัยเกิดจากองค์ประกอบของสมาชิกที่มาจากผู้บริหารมหาวิทยาลัยและผู้ทรงคุณวุฒิที่มีคุณูปการต่อผู้บริหารมหาวิทยาลัยเป็นการส่วนตัวเป็นส่วนใหญ่ ก็ย่อมสะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลของลัทธิเผด็จการรวมอำนาจไว้ เขาครอบงำสภามหาวิทยาลัยแล้วไม่ว่าจะเป็นความจงใจหรือไม่ก็ตาม

ในกรณีเช่นนี้ เราจะทำอย่างไรที่จะให้สภามหาวิทยาลัยมีลักษณะที่สอดคล้องกับอุดมการณ์ประชาธิปไตย ความน่าจะเป็นไปได้ก็คือการสร้างระบบถ่วงดุลย์ในสภามหาวิทยาลัย การป้องกันมิให้ผู้บริหารรวมอำนาจสามารถกระทำได้อย่างรัดกุมองค์ประกอบในลักษณะของ "ไตรภาคี" ให้ถ่วงดุลย์อำนาจซึ่งกันและกันในสภามหาวิทยาลัย "ไตรภาคี" จะประกอบด้วยบุคคลสามฝ่ายที่มีจำนวนเท่า ๆ กัน ได้แก่ อธิการบดี และตัวแทนคณะผู้บริหารที่ผู้บริหารเลือกกันเองฝ่ายหนึ่ง ประธานสภาคณาจารย์กลางและตัวแทนของคณาจารย์ทั้งมหาวิทยาลัยจากทุกวิทยาเขตรวมกันฝ่ายหนึ่ง และผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการเสนอชื่อจากผู้บริหารครั้งหนึ่งและคณะผู้แทนของคณาจารย์ทั้งมหาวิทยาลัยเป็นผู้เสนอชื่ออีกครั้งหนึ่งรวมกันเป็นอีกฝ่ายหนึ่ง เมื่อรวมจำนวนสมาชิกสภามหาวิทยาลัยแต่ละฝ่ายแล้วจะมีจำนวนเท่า ๆ กัน ส่วนนายกสภามหาวิทยาลัยนั้นถือว่าเป็นกลางและเป็นประธานในที่ประชุม จึงไม่จัดอยู่ในฝ่ายใด และจำเป็นต้องกำหนดมาตรการที่จะไต่ถามซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยจากบุคคลที่เป็นกลางและไม่ฝักใฝ่อยู่กับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งใน "ไตรภาคี" ที่กล่าวมาแล้ว นายกสภามหาวิทยาลัยจะมีอำนาจชี้ขาดจริง ๆ ก็ต่อเมื่อการออกเสียงในที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเพื่อจะ "รับ" หรือ "ไม่รับ" เท่ากันพอดี แต่ถ้าไม่ปรากฏเหตุการณ์ดังกล่าว นายกสภามหาวิทยาลัยก็มีหน้าที่เป็นเพียงประธานในที่ประชุมเท่านั้น ส่วนจำนวนสมาชิกของแต่ละฝ่ายใน "ไตรภาคี" นั้นจะมีเท่าใดก็ได้แต่ความเหมาะสม ที่สำคัญต้องมีเสียงสมาชิกเท่ากันทั้งสามฝ่ายก็น่าจะเป็นการเพียงพอที่จะพิสูจน์ให้เห็นถึงความเป็นประชาธิปไตย

การแก้ไขพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย : การคัดค้านใจเยี่ยงรัฐบุรุษที่ควรค่าแก่การยกย่อง

"ผู้ปกครองคนใด ที่ยื่นหยัดเคียงข้างประชาชน ย่อมได้รับความศรัทธาจากประชาชน" นี่คือการกล่าวที่ได้รับการพิสูจน์ว่าเป็นความจริงมาแล้วในประวัติศาสตร์ครั้งแล้วครั้งเล่า และ

เช่นเดียวกัน ผู้บริหารมหาวิทยาลัยคนที่สืบทอดรับฟังความคิดเห็นของคณาจารย์ส่วนใหญ่ และพยายามปรับนโยบายให้สอดคล้องกับความต้องการที่ตั้งอยู่บนรากฐานของความเป็น ประชาธิปไตยของสมาชิกสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แห่งนี้ จึงนับได้ว่าเป็นการ ตัดสินใจเยี่ยงรัฐบุรุษที่มองเห็นการณ์ไกลโดยแท้

บทสรุป

มหาวิทยาลัยมีโชสมบัติส่วนตัวของผู้บริหาร ของคณาจารย์ หรือของผู้ทรงคุณวุฒิ คนใดคนหนึ่ง แต่มหาวิทยาลัยเป็นสมบัติของชาติที่คณะบุคคลทั้งสามฝ่ายจะต้องร่วมแรงร่วมใจ ร่วมสติปัญญาช่วยกันสร้างสรรคความเจริญก้าวหน้าให้บังเกิดขึ้นภายใต้การนำของอธิการบดี การที่จะทำให้บุคคลระดับปัญญาชนเหล่านี้สามัคคีรวมพลังกันสร้างสรรคมหาวิทยาลัยไปสู่ความ รุ่งโรจน์ในอนาคต จึงอยู่ที่กลไก ของการจัดองค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยโดยแท้ และ นี้คือบทพิสูจน์ความเชื่อมั่นในอุดมการณ์ประชาธิปไตยของ สมาชิกสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่สมควรได้รับการปฏิบัติอย่างจริงจังและจริงจัง.

๗๐
 คติขบรวกพิศดารสุภราช

ตำรา: “คนขบรวกขายอเนกดี เอาใบขบขี้มาลูบ”
 ข ข
 ผดองษา: “ใบขบขี้ ๐๐! มันมันเป็นของใครขบ”
 ตำรา: “ข! ใบขบขี้ ไม่ใช่ใบของอานะขบ”
 ข ข
 ผดองษา: “๐๐! ใบขบขี้ไม่มี มีแต่ใบขบขี้”
 ตำรา: “อันนั้นใบขบ: เขียวเข้ลมรสขบ”
 ข ข
 ผดองษา: “อันนั้นใบขบ: ๐ ใบดี ของขบขี้”

ความดี (ด้านความชั่วไม่อยู่) นำไปสู่ความคิดที่ไม่ดีต่อ ๆ กันไป "สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นตั้งแต่เริ่มเป็นมหาวิทยาลัยได้ไม่กี่ปี ถ้าชุมชนอย่างในมหาวิทยาลัยด้านสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ จะไม่ไหมมหาวิทยาลัยถึงวันหายนะได้อย่างไร เพราะสักวันหนึ่งเมื่อระบบอื่น ๆ รู้สึกทศกัศรียากับมหาวิทยาลัย การสนับสนุนด้านทรัพยากรจะลดลง จนไม่สามารถรักษาคุณภาพขั้นต่ำไว้ได้ แล้วจะไม่ให้ถึงวัน "หายนะ" ไດหรือ? ลองมาพิจารณาปัญหาใหญ่ ๆ ต่อไปนี้

ผู้บริหารงานสมัครเล่น

คงไม่มีใครเถียงว่าไม่จริง ปัจจุบันถ้าไม่สมัครเล่นด้วย เขาก็ไม่เอากับเราด้วย ปัญหาที่ประสพก็คือคนที่สมัครเล่นมีมือสมัครเล่นจริง ๆ ด้วย กว่าจะรู้เท่าทันภาระหน้าที่ เวลาให้เล่นก็เหลือไม่มากนัก บางคนโชคดีหรือร้ายก็ไม่ทราบ ได้เล่นต่อจนเมามัน คิดอย่างเขาช่างตัวเองสักหน่อย จะเห็นว่างานบริหารนั้นเรียนได้ไม่ยาก วิชาการที่เรียนเอาปริญญามาขายมากกว่าหลายเท่านี้ก็จริงอยู่ แต่งานบริหารต้องการประสบการณ์ตรงเป็นอย่างมาก แลยังมีผลไคผลเสียเป็นรูปธรรม ความแตกต่างอยู่ที่ตรงนี้ ถ้าเปิดโอกาสให้มีการสมัครเล่นกันต่อไป คนสมัครเล่นควรจะได้รับ การเตรียมตัวมากพอที่จะสู้อาชีพได้ มหาวิทยาลัยจะต้องลงทุนทั้งโอกาสและความปรารถนาดีที่ไม่ต้องกลัวว่าคนรุ่นหลังจะทำได้ดีกว่า หรือไม่ตองกลัวว่าเค้าจะสิ้นกลิ่นปาก ถ้าตำแหน่งบริหารเป็นสายอาชีพ (Career) หนึ่งก็จะคืออยู่หรือก เพราะผู้ดำรงตำแหน่งจะได้ไม่ต้องวิตกเรื่องตำแหน่งทางวิชาการ ชนิดที่ตองมานั่งเขียนคำร่าเช่นคนอื่น ๆ แทนที่จะเอาเวลาอันมีค่าไปทุ่มเทให้กับงานบริหาร และเมื่อออกจากตำแหน่งจะได้ไม่ทำตัวเป็นคนคัมมหาวิทยาลัย (ตองกินแค้นไปอยู่ข้างนอกสถาบัน) หรือกลายเป็นคนช้อายไม่ยอมพบปะกับชาวบ้านไป เราเสียทรัพยากรไปควยเหตุนี้ไปเท่าไรแล้วนับจากเริ่มใช้ระบบครึ่งฝรั่งครึ่งคักคินา

ตำแหน่งทางวิชาการประหารคนทั้งเป็น

เกือบ 10 ปี ที่นำระบบการเลื่อนตำแหน่งแบบเสนอผลงานวิชาการเข้ามาใช้ มีคนได้ประโยชน์สักเท่าไร ถ้าไม่นับกลุ่มที่ได้รับการเลื่อนเพราะเงิน เดือนถึงระดับค่า หรือให้เสนอเอกสารพร้อมปริมาณงานแบบสมัยก่อน รับรองว่าผู้ที่ได้ประโยชน์จากระบบใหม่นั้น ไม่เกิน 20% คณาจารย์ที่เหลืออีกกว่า 800 คนเล่า รู้สึกอย่างไร?

ถ้าเปรียบเทียบกับระบบบริหารงานบุคคลไม่ว่าของรัฐหรือเอกชน เท่าที่พอจะรู้ พบว่าระบบการเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการของ ก.ม. เป็นระบบที่หะหลวมที่สุด เป็นระบบที่เพ้อฝันและนำไปสู่หายนะ ภัยเหตุมลคังต่อไปนี้

เอกสาร มศว

ที่สุดก็คือ มีตำราชื่อเดียวกัน ต่างกันที่ชื่อผู้แต่งวางเกลื่อนกลาดไปหมด ลักษณะเช่นนี้
 นหรือจะทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ ใครอยู่ในสาขาวิชาไหนก็พอจะบอกได้ว่า
 สภาพเป็นอย่างไร ส่วนที่ก็มี แต่รับรองได้ว่าไม่สมมูลกับส่วนที่ไม่ดี

ที่กล่าวมาทั้งหมด ไม่ได้หมายความว่าตำแหน่งทางวิชาการไม่ดี แต่ประเด็น
 อยู่ที่

- ผู้ที่เลื่อนตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้น ควรจะต้องมีหน้าที่และความรับผิดชอบสูง
 ขึ้นตามไปด้วย

- ผู้ที่ไม่ยอมเลื่อนตำแหน่ง หรือไม่ผลิตผลงานทางวิชาการ ก็จะต้องมีมาตรการ
 ที่ให้ปรับปรุงตนเองให้เป็นคน "มีคุณภาพ" ที่จะทำภารกิจของมหาวิทยาลัยให้ลุล่วง และ
 มีหน้าที่และความรับผิดชอบเหมาะสมกับตำแหน่ง

- ผลงานทางวิชาการ ควรจะมีรูปแบบที่ยืดหยุ่น ไม่ติดอยู่กับตำรา และเอกสาร
 ประกอบการสอน เพราะเป็นคัมภีร์ที่หลายคนย่ออยู่กับที่

- ผลงานทางวิชาการ ผูกกับหน้าที่รับผิดชอบที่สูงขึ้นในด้านการสอน วิจัย
 และที่เกี่ยวข้อง ควรเป็นองค์ประกอบของการเลื่อนตำแหน่ง

ทราบไหมที่มหาวิทยาลัยไม่สามารถจัดให้คนส่วนใหญ่ปฏิบัติภารกิจ (Contribute)
 ต่อมหาวิทยาลัยตามหน้าที่และความรับผิดชอบที่ควรจะเป็น หรือปล่อยให้คนที่เกื้อกูลต่อ
 มหาวิทยาลัยหมด "แรง" ถ้าไม่เรียกว่า "หายนะ" ก็เห็นจะหาคำอื่นที่เหมาะสมกว่านี้
 ไม่ได้ ข้อนี้หลักฐานได้จากวางแผนพัฒนาฯ 5 และ 6. และเปรียบเทียบกับภารกิจ
 จริง จะรู้ได้ว่ามีคนทำงานจริงจึงเหลืออยู่กี่คน

ที่แจกลงมาทั้งหมดนี้ เพื่อจะให้คำตอบต่อคำถาม "ทำไม" ที่ตั้งไว้ตอนต้น
 เมื่อกำลังใจ และความหวังของคนส่วนใหญ่ "ถดถอย" หรือ หวังแต่ "ตนเอง" มีมาก
 ขึ้นเท่าไร มหาวิทยาลัยโดยรวมจะว่าเหวามากขึ้นเท่านั้น ความก้าวหน้าของสถาบัน
 จะหนีห่างออกไปทุกที ความเสื่อมจะเกาะแน่นจนยากที่จะแกะให้หลุดออกได้ง่าย ๆ
 เหตุที่เกิดจากบุคคลเป็นศูนย์กลาง พอจะแก้ไขได้ในวงที่สามารถชักบุคคลนั้นออกไป แต่
 เหตุที่เกิดจากการถูกรอบและยอมให้ถูกรอบโดยระบบที่ชักนำ ให้คน "ตายไปจากความ
 คึงาม" เพราะความคิดที่ไม่ดี (เพื่อฉันทินใจความเป็นจริง) ก็ควรที่จะได้รับการ คอทาน
 จากผู้ที่ใคร่ชื่อว่าเป็น "ปัญญาชน" อย่างเห็นยวแน่นอน มิใช่ถือโอกาสสวมรอยเพื่อประโยชน์
 แห่งตน หากสิ่งเหล่านั้นไม่อาจต่อต้านได้แล้วไซ้ ก็ขอได้โปรด "รอวันหายนะ" เพราะ

"แต่ ผู้นำ"

อำเภอ จิตต์วัฒน์

การที่มนุษย์เรายูกรวมกันเป็นกลุ่ม หรือ เป็นองค์กร ขึ้นมานั้น เป็นเรื่องของสัญชาตญาณ หรือธรรมชาติของมนุษย์ เป็นความต้องการของมนุษย์ (Human Needs) เนื่องจากมนุษย์เป็น สัตว์สังคม คนทุกคนจึงต่างมีความรู้สึกทางจิตใจ และมีความต้องการทางสังคม ติดต่อกันสื่อสาร และมีกิจกรรมระหว่างกันและกัน การอยู่รวมกันเช่นนี้ อาจจะมีสาเหตุมาจาก ต้องการความเป็น เพื่อน ต้องการแสดงความเด่น แสดงออกให้คนอื่นเห็นหรือประจักษ์ ต้องการความเห็นใจ หรือ เข้าใจจากเพื่อนร่วมงาน ต้องการทราบแนวทางปฏิบัติที่ถูกตอง ต้องการความปลอดภัย เป็นต้น แต่กลุ่มกับองค์กรนั้น มีความแตกต่างกันบ้าง คือ กลุ่มเป็นการสมัครใจของบุคคลตามความต้องการ ของมนุษย์ที่จริงใจ หรือผลักดันให้หันหน้าเข้าหากัน รวมกันเป็นกลุ่มเพื่อสนองความต้องการทางใจ ของแต่ละคน แต่องค์กรนั้นเป็นความตั้งใจที่จะร่วมมือจะโดยพิธีการ (Formal) หรือเป็นส่วนตัว ที่ไม่เป็นพิธีการ (Informal) ก็ตาม จะมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน มีภารกิจ หรือแบ่งงานกันทำ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้ เพราะมีอำนาจตามลำพัง หรือแต่ผู้เดียวได้สำเร็จ นอก จากจะต้องมีภาระแบ่งงาน หรือแบ่งงานกันทำ จึงจะทำให้เกิดผลงานร่วมกัน เพื่อบรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจได้ แต่ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มหรือองค์กร จำเป็นจะต้องมีผู้นำหรือหัวหน้า ซึ่งถือว่าเป็นบุคคลที่สำคัญยิ่ง และเป็นเครื่องชี้บอกได้ว่า กลุ่มหรือองค์กรนั้นจะไปสู่ความหายนะหรือ ความเจริญ ทั้งนี้จึงจะต้องมีการคัดเลือก เลือคน เพื่อน ด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อหาบุคคลที่มี คุณสมบัติที่จะเป็นผู้นำ มีความกล้าที่จะแก้ปัญหา เป็นที่ยอมรับของกลุ่มหรือองค์กร ในสังคม สัตว์ทั่ว ๆ ไป ผู้นำกลุ่มที่เรียกว่าจ่าฝูง ต้องมีความสามารถโดยเฉพาะกำลังกายเป็นพิเศษ เห็นอกกว่าตัวอื่น ๆ ต้องต่อสู้แย่งชิงจนทำให้ตัวอื่นเห็นประจักษ์และยอมรับ ตอนนั้นแหละทุกตัวจะ ตามจ่าฝูง ไปทุกหนทุกแห่ง เพราะมีความมั่นใจว่า จ่าฝูงสามารถนำพวกมัน ไปให้พ้นจากภัยพิบัติ ต่าง ๆ ได้ แต่ในสังคมมนุษย์ที่ดีถือว่าเป็นสัตว์ประเสริฐที่สุดเท่าที่อุบัติสิ่งมีชีวิตขึ้นมาในโลก แทนที่จะต่อสู้กันควยกำลังก็หันมาไซ้สมองแทน เพราะถือว่าการใช้ปัญญาเป็นการแก้ปัญหาที่มนุษย์ควร จะกระทำ จึงมีการวางระเบียบ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ออกมา เพื่อให้ได้มาซึ่งหัวหน้าที่ยอมรับกัน ในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับสูงจนระดับต่ำ โดยยึดหลักความต้องการของมวลชนเป็นสำคัญ อย่าง ไม่มีสิ่งใดเคลือบแฝง ในสังคมประชาธิปไตย จึงมีการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือแม้แต่อธิการบดีในบางแห่ง แต่ในสังคมเผด็จการ นั้น มักจะไดมาจากอำนาจของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล และความฉ้อฉลต่าง ๆ คิดตัวเองขึ้นสู่ความเป็นผู้นำ และอยู่ควยความระแวงทรายเท่าที่ตัวเองยังมีกำลังกุมอำนาจอยู่ แต่วาระสุดท้ายมักจะ

ผู้บริหาร สั่งมาก	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	ผู้บริหาร สั่งน้อย
ทำให้ผู้ ร่วมงาน ร่วมมือ น้อย	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	ทำให้ผู้ ร่วมงานให้ ความร่วมมือ มาก

แบบ (1) เมื่อผู้บริหารตัดสินใจแล้วสั่ง เป็นแบบที่ผู้บริหารสั่งมากที่สุด มีผลให้เกิดความร่วมมือน้อยที่สุด (เช่น ถ้าไม่สั่งก็ไม่ทำ หรือทำน้อยกว่าที่สั่ง ทำให้สักแต่ทำได้ทำแล้วโดยไม่คำนึงถึงวามบรรลุผลตามที่สั่งหรือไม่เพียงใด เป็นต้น)

แบบ (2) เมื่อผู้บริหารเกลี้ยกล่อมให้ร่วมงานเห็นควายก่อน แล้วจึงสั่งการให้ปฏิบัติ เป็นแบบที่ผู้บริหารลดการสั่งลงมา แต่ก็ยังนับว่าอยู่ในระดับสั่งมาก มีผลให้เกิดความร่วมมือบ้าง แต่ก็น้อย

แบบ (3) เมื่อผู้บริหารเสนอความคิดของตน แล้วให้ผู้ร่วมงานซักถามได้ แล้วจึงสั่งให้ปฏิบัติเป็นแบบที่ผู้บริหารสั่งน้อยลง มีผลให้เกิดความร่วมมือมากขึ้น

แบบ (4) เมื่อผู้บริหารเสนอสิ่งที่จะตัดสินใจสั่งการ โดยบอกว่ายินดีเปลี่ยนแปลงถ้ามีผู้ไม่เห็นควาย แล้วจึงสั่งให้มีการปฏิบัติ เป็นแบบที่ผู้บริหารลดการสั่งลงได้มากพอสมควร มีผลให้ได้รับความร่วมมือมากขึ้น

แบบ (5) เมื่อผู้บริหารเสนอปัญหาเพื่อขอความคิดเห็นก่อนสั่งการ แล้วรับความคิดเห็นดังกล่าวไม่ตัดสินใจสั่งการ เป็นแบบที่ผู้บริหารสั่งน้อยมาก มีผลให้ได้รับความร่วมมือมาก

แบบ (6) เมื่อผู้บริหารชี้ให้เห็นขอบเขตของปัญหา แล้วขอให้ผู้ร่วมงานพิจารณาและช่วยตัดสินใจ ผู้บริหารจึงนำผลการพิจารณาดังกล่าวไปสั่งการ เป็นแบบที่ผู้บริหารถือเสมือนว่าไม่ได้สั่ง มีผลให้ผู้ร่วมงานให้ความร่วมมือเกือบมากที่สุด

สมุดปกแดง

บังอร ภาภิรมย์ช่วย *

ชาวที่เกียวกวราที่สุคของเคื่อนกรกฏาคม พ.ศ. 2528 นอกจากชาวของนางชม้อย ทิพย์โส แล้ว ก็คือชาวรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (นายดำรง หรือ ธรรมรงค์ ลัทธพิพัฒน์) สังหารชีวิตตนเองกับ มูลเหตุอย่างหนึ่งที่เชื่อกันว่า น่าจะเป็นสาเหตุให้เกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันขึ้นนั้น ก็คือรายงานสรุป ทิศทางแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) ซึ่งพิมพ์เป็นเล่มมีปกสีแดง จึงเรียกสั้น ๆ ว่า "สมุดปกแดง" ภายในเล่มเป็นคำอธิบายเกี่ยวกับเป้าหมาย, หลักการ นโยบาย และแผนงานต่าง ๆ

เกี่ยวกับการสรุปข่าวว่า แผน 6 หรือ สมุดปกแดง เป็นสาเหตุให้รัฐมนตรีคนหนึ่งต้องยิงตัวตายนั้น "ซัดซาตรี" ได้เขียนแสดงความคิดเห็นใน "เคลิมิเรอร์" ฉบับวันพุธที่ 7 สิงหาคม 2528 ในคอลัมน์ "คล้ายทุกข์" ว่า.....น่าจะมีรัฐมนตรีเกือบทุกกระทรวงยิงตัวตาย เพราะแผน 6 ที่ไม่ให้ความสำคัญของกระทรวงต่าง ๆ เลย

ผลการประชุมคณะรัฐมนตรี วาระพิเศษ เพื่อร่างทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2528 สรุปได้ว่า คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบในการวางแผนพัฒนา 3 แผน คือ เน้นความต่อเนื่อง เพิ่มประสิทธิภาพคุณภาพการผลิต การตลาด และเทคโนโลยี ให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ ปรับระบบการบริหาร การพัฒนาให้มีลักษณะผลึกกำลังกันอย่างเป็นระบบและครบวงจร

การเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพในการผลิต การตลาด และเทคโนโลยี ให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้นั้น คณะรัฐมนตรีเห็นว่าควรเขียนให้ชัดเจน เน้นการใช้เทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ให้เด่นชัด นอกจากนั้นคณะรัฐมนตรีได้เห็นควรรให้เพิ่มแผนพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นการเฉพาะ เป็นแผนที่ 10 เพื่อรับรองโครงการพัฒนาอื่น ๆ อีกด้วย ในการเน้นรายละเอียดของแผนงาน, ให้เน้นเฉพาะแผนที่ปฏิบัติได้ใน 5 ปี โดยคำนึงถึงขีดความสามารถเป็นสำคัญ

* รองศาสตราจารย์, รองประธานสภาคณาจารย์ มศว ประสานมิตร, ประธานกรรมการฝ่ายสวัสดิการสภาคณาจารย์กลาง มศว, กรรมการบริหารที่ประชุมประธานสภาอาจารย์ทั่วประเทศยุคปัจจุบัน

แห่งชาติ เมื่อเดือนกรกฎาคม 2528 ได้สรุปเป็นข้อความประเด็นต่าง ๆ 3 ข้อ คือ

1. ทิศทางแผนพัฒนา ฉบับที่ 6 มีความเป็นมาอย่างไร?
2. ในการจัดเตรียมทิศทางแผนพัฒนา ฉบับที่ 6 ได้คำนึงถึงประเด็นหลัก ๆ อะไรบ้าง? สำหรับประเด็นคำถามข้อนี้ แบ่งเป็นข้อย่อย ๆ ได้ดังนี้

2.1 ผลการพัฒนาประเทศที่ผ่านมาเป็นอย่างไร? เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับ

- ผลการพัฒนาโดยรวม
- การพัฒนาพื้นที่เฉพาะ
- การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ
- การพัฒนาสังคม
- ระบบบริหารการพัฒนา

2.2 ข้อจำกัดที่ประเทศไทยเผชิญอยู่ทั้งในปัจจุบัน และเหตุการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตมีอย่างไรบ้าง?

3. ทิศทางการพัฒนาของแผนพัฒนา ฉบับที่ 6 ควรเป็นอย่างไร? เมื่อพิจารณาจากองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

3.1 เป้าหมาย : ให้เศรษฐกิจขยายตัวเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยมากกว่า 5% ต่อปี

3.2 แนวทาง : มี 3 ลักษณะคือ

- สร้างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ
- เพิ่มประสิทธิภาพ คุณภาพในการผลิต การตลาดและเทคโนโลยี ให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ดีขึ้น
- ให้มีการแบ่งภาระการพัฒนาประเทศระหว่างภาครัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน อย่างเป็นระบบและครบวงจร

3.3 แผนงาน : มี 9 แผนงาน (เดิม) และคาดว่าจะเพิ่มอีกหนึ่งแผนงาน รวมเป็น 10 แผนงาน คือ

1. แผนพัฒนาเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการเงินของประเทศ
2. แผนพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. แผนพัฒนาชนบท
4. แผนพัฒนาเมืองและพื้นที่เฉพาะ

- ทบทวนนโยบายการจัดเก็บค่าบริการทางสังคม ทั้งการให้บริการด้านสาธารณสุขและการศึกษา โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาซึ่งยังต่ำมาก จำเป็นจะต้องปรับปรุงให้คุ้มทุนมากยิ่งขึ้น ควบคู่ไปกับการจัดทุนการศึกษา ให้แก่ผู้ยากจน

- ชะลอการผลิตกำลังคน ในสาขาที่มีปัญหาการว่างงานมาก และขยายการผลิตในสาขาที่ขาดแคลนและสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาประเทศ

- จัดระบบและกลไกการประสานงาน ระหว่างสถาบันการศึกษาฝึกอบรมกำลังคน กับผู้ใช้กำลังคน และสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษา สถาบันฝึกอบรมของรัฐกับภาคเอกชนในการฝึกงาน ในสถานประกอบการมากยิ่งขึ้น

- พัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูล ตลาดแรงงานและส่งเสริมการใช้และเผยแพร่ข้อมูล เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษาฝึกอบรมให้มีคุณภาพตรงกับเงื่อนไขของตลาดแรงงาน ตลอดจนการจัดหางาน

- ส่งเสริมการประกอบอาชีพส่วนตัว เพื่อการสร้างงานด้วยตนเอง โดยรณรงค์และเผยแพร่ทิศทางตลาดแรงงานให้นักเรียน นักศึกษา และผู้ประกอบการ มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพส่วนตัว และให้การศึกษา ฝึกอบรมแก่ผู้ที่สนใจ เพื่อพัฒนาความรู้ทั้งในแง่วิชาชีพ การธุรกิจ การจัดการ การตลาด การเงิน และการบัญชี

กำหนดกลไกการพัฒนาสังคม พัฒนากำลังคน และการสร้างงานโดยการฉันทกกำลังกันทุกฝ่าย และเน้นหลักการส่งเสริมการพึ่งตนเอง การรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐ โดย

- จัดระบบการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสังคม โดยเน้นการจักระบบการมีส่วนร่วมของชุมชน ในเขตเมืองให้มากยิ่งขึ้น... ทั้งนี้ควร เน้นการสนับสนุนให้ชุมชนจัดตั้งองค์กรขึ้นเองแทนการแต่งตั้ง

- เชิดชูบทบาทสถาบันครอบครัว ให้เป็นสถาบันหลักในการป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยเน้นการรณรงค์ สร้างความเข้าใจให้ครอบครัว ตระหนักถึงหน้าที่รับผิดชอบที่มีต่อสังคมให้มากยิ่งขึ้น

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้เสนอประเด็นต่าง ๆ เพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา รวม 4 ประเด็นคือ

1. ให้ความเห็นชอบในเป้าหมาย หลักการ นโยบาย และแผนงานสำหรับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 ในข้อ 3 (1 เป้าหมาย 3 นโยบาย 9 แผนงาน)

ปริญญานิเทศศาสตร์ :

อีกก้าวหนึ่งของคณะศึกษาศาสตร์

บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์*

เมื่อมองย้อนกลับไปเป็นอดีตเมื่อ 32 ปีที่แล้ว จะเห็นการริเริ่มพัฒนาของคณะศึกษาศาสตร์ ตั้งแต่สมัยเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา มาตามลำดับดังนี้ ปีการศึกษา 2496 เริ่มเปิดสอนตามหลักสูตร กศ.บ. ต่อมาอีก 2 ปี เริ่มเปิดสอนหลักสูตร กศ.บ. สำหรับบุคคลภายนอก ที่ปัจจุบันเรียกว่านิเทศศาสตรบัณฑิต ปีถัดมาเริ่มเปิดสอนชั้นปริญญาโท โดยร่วมกับสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก ซึ่งปัจจุบันเปลี่ยนมาเป็นสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ จนกระทั่งปีการศึกษา 2504 วิทยาลัยวิชาการศึกษาจึงจัดสอนชั้นเองโดยตรง และในปีการศึกษา 2517 ได้เริ่มเปิดสอนชั้นปริญญาเอกสองสาขา คือ พหุวัฒนธรรมศึกษาศาสตร์ และ วิจัยและการพัฒนาหลักสูตร พร้อมกับได้เปลี่ยนฐานะมาเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ การริเริ่มโครงการต่าง ๆ ดังกล่าวนั้นได้แสดงให้เห็นความเจริญก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย และเป็นคุณประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและศิลปวัฒนธรรมของชาติ โครงการแต่ละโครงการที่เกิดขึ้นมาย่อมมีเหตุผลเบื้องหลังแตกต่างกันตามปัญหาและสภาพแวดล้อมในขณะนั้น และด้วยเหตุนี้ เมื่อสภาพสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองได้เปลี่ยนแปลงมาจนบัดนี้ จึงเป็นแรงกระตุ้นให้เกิด "โครงการจัดการศึกษานิเทศศาสตร์ชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต" ซึ่งถือว่าเป็นการริเริ่มพัฒนาไปอีกก้าวหนึ่งของคณะศึกษาศาสตร์

โครงการจัดการศึกษานิเทศศาสตร์ชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต เกิดขึ้นเนื่องจากได้พิจารณาเห็นว่า ปัจจุบันมีสถาบันการศึกษาที่ผลิตนิสิตนักศึกษาสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ในระดับปริญญาตรี หลายสถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่มี คณะศึกษาศาสตร์ หรือ ศึกษาศาสตร์ และวิทยาลัยครู จำนวน 36 วิทยาลัย ทำให้สามารถผลิตบัณฑิตในระดับนี้ บรรลุตามเป้าหมายของแผนพัฒนาการศึกษาขั้นอุดมศึกษาระยะที่ 5 และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ดังกล่าว ส่วนใหญ่แล้วเพิ่งจัดตั้งขึ้นมาในระยะหลัง ๆ เมื่อเทียบกับคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาที่จัดการศึกษาในสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มาตั้งแต่สมัยเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษาแล้ว กล่าวได้ว่า คณะ

* รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวางแผน คณะศึกษาศาสตร์ มศว ประสานมิตร

บทบาททางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัย : ทางเลือกหรือทางร่วม

ดร. ธนวรรณ อิมสมบูรณ์

เป็นที่ตระหนักกันดีว่า ความเจริญก้าวหน้าของสถาบันการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยนั้น วัลจากวิชาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ และนักวิชาการ ซึ่งได้แก่มัณฑิตสาขาต่าง ๆ ในระดับต่าง ๆ ที่แต่ละสถาบันการศึกษาได้ผลิตออกมาไว้ใช้สังคม

กล่าวได้ว่าบทบาทในทางวิชาการของคณาจารย์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดที่จะทำใหม่มหาวิทยาลัยเจริญก้าวหน้า โดยมีปัจจัยต่าง ๆ เช่น นโยบายระบบการบริหารงาน แผนงาน การบริหารจัดการ และทรัพยากรต่าง ๆ เป็นปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการทำหน้าที่ตามบทบาทของคณาจารย์แต่ละคน

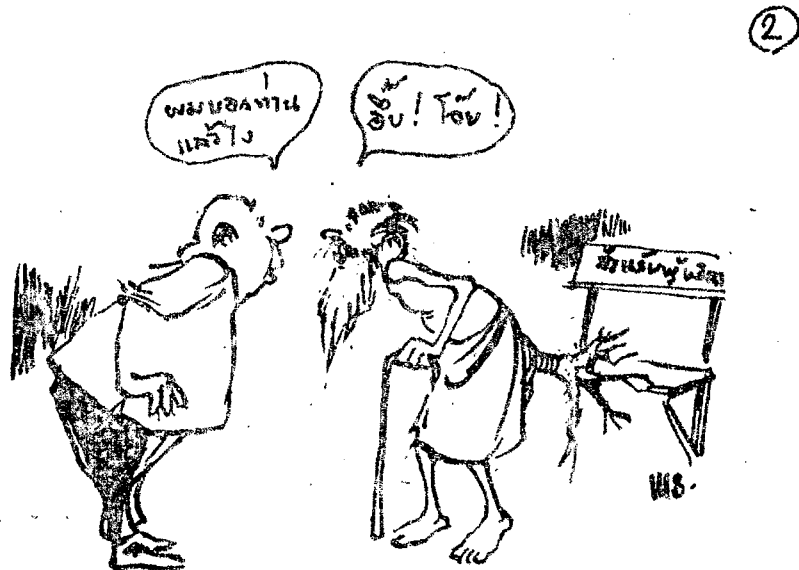
บทบาททางวิชาการที่สำคัญของคณาจารย์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้ นั้น จำแนกออกเป็น 4 ด้านด้วยกัน คือ ด้านการเรียนการสอน ด้านการค้นคว้าและวิจัย ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม กล่าวคือ คณาจารย์จำเป็นต้องมีบทบาทในทางวิชาการด้านอื่น ๆ นอกเหนือไปจากการเรียนการสอนด้วย จึงจะไปตามข้อกำหนดของทบวงที่กำหนดไว้

ในทางปฏิบัติแล้วมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งได้ให้ความสำคัญในงานด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นบทบาทของคณาจารย์แตกต่างกันออกไป ซึ่งโดยทั่วไปแล้วสามารถจำแนกออกเป็น 3 ลักษณะด้วยกันคือ

1. การเน้นด้านการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยบางแห่งจะเน้นหรือให้ความสำคัญในการเรียนการสอนเป็นพิเศษ ต้องการความชนะเลิศในทางวิชาการ ยึดความสามารถในการถ่ายทอดและกระบวนการเรียนการสอนเป็นกิจกรรมหลักของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยที่มีลักษณะดังนี้จะมีความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการในยุคหนึ่งสมัยหนึ่งเท่านั้น เมื่อสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไป องค์การขยายตัวขึ้น บุคลากรเพิ่มจำนวนขึ้น เทคโนโลยีต่าง ๆ มีการพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม จะทำให้การเจริญเติบโตในทางวิชาการสะดุดหยุดยั้งและลาหลังได้ในที่สุด เนื่องจากว่าคณาจารย์ไม่ได้รับการพัฒนาให้มีบทบาทในด้านอื่น ๆ ให้ทัดเทียมกันกับการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาของสังคม สิ่งแวดล้อมที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

เป็นสิ่งที่ดียิ่ง และการละเลยหรือไม่ให้ความสำคัญต่อบทบาททางวิชาการสาขาต่าง ๆ ในด้านอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย และคณาจารย์นั้น เป็นปัจจัยทางลบที่เป็นอันตรายต่อทิศทางการพัฒนาเจริญทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างยิ่ง แม้ว่าในภาพรวมแล้ว จะให้ความสำคัญอยู่บ้างแต่ในหลายหน่วยงาน ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องมักจะมองข้ามไป ด้วยเหตุผลส่วนตัวที่ไม่สามารถจะหาคำตอบได้

คณาจารย์ผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารและมหาวิทยาลัยโดยส่วนรวมควรจะได้ให้ความสนใจในเรื่องนี้ ทบทวน และพิจารณาความบทบาทในทางวิชาการของคณาจารย์ในปัจจุบันควรเป็นไปในลักษณะใด ด้านเดียวหรือหลายด้าน เราจะยึดแนวทางใดกันแน่ในระหว่าง "ทางเลือกและทางรวม".

ลำดับนั้นพระพุทธองค์ได้ทรงประทานคำแนะนำ อันเป็นคำแนะนำที่ย่อกระชับในประวัติศาสตร์ ศาสนาทั้งหลายและลัทธิทั้งหลาย แก่ชาวกาลามะเหล่านั้นว่า "ถูกแล้วชาวกาลามะทั้งหลาย เป็นการสมควรที่ขอทั้งหลายมีความสงสัย มีความคลางแคลงใจ เพราะเป็นเรื่องที่ควรแก่การสงสัย คลางแคลงใจ คุณรชาวกาลามะ ที่นี้พวกเธอจงพิจารณาอย่างนี้ว่า

1. พวกเธอจงอย่าเชื่อโดยการบอกเล่าอย่างเดียว
2. พวกเธอจงอย่าเชื่อโดยการสืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคน จนดูเหมือนว่าเป็นประเพณีอย่างเดียว
3. พวกเธอจงอย่าเชื่อโดยการเล้าลืออย่างเดียว
4. พวกเธอจงอย่าเชื่อโดยอ้างคำภีร์ (ตำรา) อย่างเดียว
5. พวกเธอจงอย่าเชื่อโดยตรรก (ความตรึก, ความคิด) อย่างเดียว
6. พวกเธอจงอย่าเชื่อโดยอนุমানตามนัยยะอย่างเดียว
7. พวกเธอจงอย่าเชื่อโดยเพียงเห็นกิริยาอาการภายนอกอย่างเดียว
8. พวกเธอจงอย่าเชื่อโดยความชอบใจในความคิดเห็นของตนอย่างเดียว
9. พวกเธอจงอย่าเชื่อโดยเห็นว่า ความน่าจะเป็นไปได้ อย่างเดียว
10. พวกเธอจงอย่าเชื่อโดยคิดว่า นี่เป็นครู เป็นอาจารย์ของเรา อย่างเดียว
11. คุณร ชาวกาลามะทั้งหลาย เมื่อใดขอทั้งหลายรู้อะไรด้วยตนเองว่าธรรมทั้งหลายเหล่าใดเหล่าหนึ่งเป็นกุศล งาม ให้ประโยชน์สุขแก่ส่วนรวม และตนเอง เมื่อนั้นจงยอมรับเอา และปฏิบัติตามธรรมเหล่านั้นเถิด แต่เมื่อใดขอทั้งหลายรู้อะไรด้วยตนเองว่า ธรรมทั้งหลายเหล่าใด เหล่าหนึ่ง เป็นอกุศล ชั่วร้าย ผิดพลาด บกพรอง เป็นภัยแก่ส่วนรวม และตนเอง เมื่อนั้นจงละทิ้งธรรมเหล่านั้นเสีย"

¹สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสเน้นแก่ภิกษุทั้งหลายด้วยว่า "สาวก ควรจะพิจารณาตรวจสอบ และตรวจตรา แม้แต่องค์พระศาสดาตนเอง เพื่อว่าสาวกจะได้มีความมั่นใจในคุณกาทิแท้จริงของศาสดาที่ตนประพฤติปฏิบัติตามโดยสมบูรณ์"

¹แผนกวิชาการ คณะกรรมการนิสิต มหาวิทยาลัย วัดมหาธาตุฯ แปรจาก
ดร.ปรีชา หุตะ พระพุทธเจ้าสอนอะไร

ประวัติ มศว น่าสงสัย .. ?

สุวรรณา คล้ายกระแส

เรา...ชาว มศว...คงได้เห็นประวัติของ มศว มาแล้วอย่างน้อย 1 ครั้ง ไม่ทราบว่าเป็นข้อความที่บรรยายถึงประวัติที่มีตอนใดที่ทำให้ท่านสงสัยหรือไม่ ถ้าท่านจำไม่ได้ / ไม่เคยสงสัย / ไม่เคยสังเกต / ฯลฯ ก็ไม่เป็นไร ขอให้ยอมเสียเวลาลึกก้นหนึ่งเพื่อทดสอบตัวท่านว่าเป็นคนช่างสังเกตหรือไม่ โดยอ่านข้อความต่อไปนี้

กิจกรรมของวิทยาลัยดำเนินไปด้วยดี. กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้ขยายกิจการให้กว้างขวางออกไปอีก โดยออกประกาศโอนแผนกฝึกหัดครูมัธยม วิทยาโท ปทุมวัน มาเป็นสาขาหนึ่งของวิทยาลัยวิชาการศึกษา เมื่อวันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2498 เรียกชื่อว่า "วิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวัน" และยังคงขยายกิจการของวิทยาลัยวิชาการศึกษาออกไปสู่ส่วนภูมิภาค เพื่อช่วยเพิ่มปริมาณการผลิตครูให้มากขึ้น ด้วยการจัดตั้ง "วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน" ขึ้นอีกแห่งหนึ่งที่ หมู่ 7 ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี อีกด้วย วิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสนเริ่มเปิดเป็นทางการเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2498 จัดว่าเป็นสถาบันชั้นอุดมศึกษาในส่วนภูมิภาคแห่งแรกในประเทศไทยที่เปิดสอนถึงระดับปริญญาตรีทางการศึกษา สาขาทั้งสองแห่งนี้ได้เริ่มเปิดทำการสอนตั้งแต่ปีการศึกษา 2498

ข้อความที่ชวนให้สงสัยอยู่ในบรรทัดที่ 3 คือวันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2498 เพราะเหตุว่ากล่าวถึงการขยายกิจการไปที่ปทุมวันก่อนบางแสน โดยข้อความว่า "...จึงได้ขยายกิจการ....ปทุมวัน และยังคงขยายกิจการ...บางแสน..." ดังนั้นวันเดือนปีที่เกี่ยวข้องกับของปทุมวันจึงน่าจะมาก่อนของบางแสน และน่าจะเอาได้อย่างใกล้เคียงความจริง (ถ้าไม่ถูกต้อง) ว่า เป็นวันที่ 11 มิถุนายน 2498

ข้าพเจ้าเคยตรวจสอบกับชาวปทุมวันแล้ว ได้รับคำตอบยืนยันว่า "เดือนกันยายน" เป็นเดือนที่ไม่ถูกต้อง แต่เนื่องจากเป็นการตรวจสอบอย่างไม่เป็นทางการ และข้าพเจ้าเคยทดลองแก้ไขไปแล้ว (โปรดดูในหนังสือ "คู่มือและหลักสูตรการศึกษาชั้นปริญญาตรี พ.ศ. 2527" ของ มศว) ก็ยังไม่ได้ผล กล่าวคือ ผู้ที่จัดการให้มีการพิมพ์ประวัติของ มศว ในระยะต่อ ๆ มา ก็ยังคงใช้ข้อความเดิมอยู่โดยตลอด ข้าพเจ้าจึงอยากให้ผู้รู้จริงเกี่ยวกับเรื่องนี้ โดยเฉพาะชาวปทุมวันช่วยหาหลักฐานมายืนยัน และขอร้องให้มีการแก้ไขกันใหญ่ถูกต้องเสียที.

เรื่องที่ 2

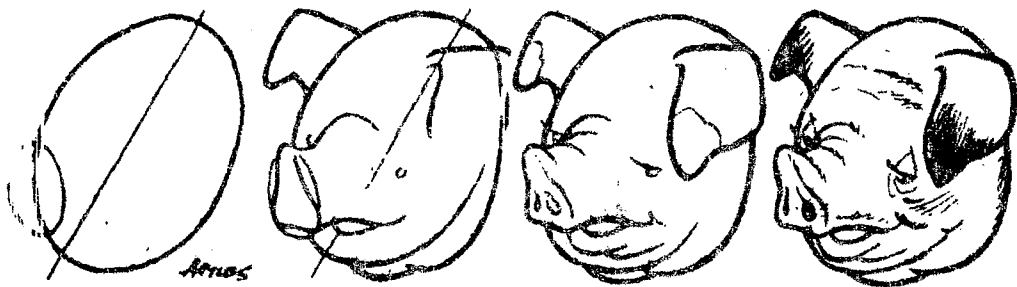
จากความคิดเห็นของผู้ช่วยศาสตราจารย์ บุญชู ศรีมุสิกโพธิ์ อาจารย์ประจำภาควิชาสุขศึกษา คณะพลศึกษา มศว ประสานมิตร เกี่ยวกับเรื่อง ภาพถ่ายบัณฑิต กับคณาจารย์ มีใจความดังนี้ "คณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นจำนวนมากที่จัดให้มีการถ่ายภาพบัณฑิตใหม่กับคณาจารย์ประจำคณะของตนในโอกาสที่จะจบ หรือรับพระราชทานปริญญาบัตร เพื่อเป็นเกียรติแก่บัณฑิตเองและเป็นเกียรติของคณาจารย์ด้วย

สำหรับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยเฉพาะวิทยาเขตประสานมิตร ยังไม่เคยเห็นจัดให้มีขึ้นเลย หรือจะมีบ้างโดยที่ผู้เขียนไม่ได้รับทราบก็ขออภัยด้วย ทั้งนี้เป็นเพราะเหตุผลหรือสาเหตุใดมีอาจารย์ใด

ผู้เขียนขอเสนอความคิดเห็นนี้ต่อผู้บริหารทั้งระดับสูง ระดับคณะ เพื่อพิจารณาและดำเนินการติดต่อกันไปทุก ๆ ปี ถ้าเห็นว่าจะมีประโยชน์บ้าง"

ความเห็นในเรื่องนี้ ลงให้ทราบซาไปสำหรับปีนี้ แต่ขอลงไว้สำหรับเป็นข้อคิดสำหรับในปีต่อไป.

ลองเขียนรูป

หมายเหตุ - แฉคือ - เขียนวงกลมสองวงซ้อน แล้วเติมเส้นให้สมบูรณ์ทีละคนละวัย

15. นายชาย	ผดกระโทก	นายกองค์การนิสิต
16. นายประสิทธิ์	ตั้งประเสริฐ	ตัวแทนพรรคพลังประชาชนนิสิต

เริ่มประชุมเวลา 13.45 น.

วาระการประชุม มีดังนี้

1. ปัญหาเรื่องความมีระเบียบวินัยของนิสิต
2. การแก้ไขระเบียบข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเกี่ยวกับวินัยนิสิต

การแต่งกายนิสิต

3. แนวปฏิบัติในการแก้ปัญหาเรื่องความมีระเบียบวินัยและการแต่งกายของนิสิต
4. อื่น ๆ

วาระที่ 1

รองอธิการบดีได้กล่าวถึงปัญหาในเรื่องความมีระเบียบวินัยของนิสิตในมหาวิทยาลัยว่า เนื่องมาจากความเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมภายนอกมีผลกระทบถึงสภาพสังคมความเป็นอยู่ในสถาบันการศึกษาทุกระดับ ซึ่งผลของการเปลี่ยนแปลงทำให้เกิดปัญหาในเรื่องระเบียบวินัยของนิสิตขึ้น ซึ่งจะพบได้ว่าในปัจจุบันนี้ความมีระเบียบวินัยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แยกต่างหากจนมาก ควรจะต้องมีการปรับปรุงโดยด่วน ฝ่ายกิจการนิสิตก็ได้เคยแถลงเป็นนโยบายเกี่ยวกับเรื่องนี้ จึงใคร่ขอให้ทุกฝ่ายใคร่ร่วมมือช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ตักเตือนให้นิสิตสำนึกในสิ่งที่ถูกต้องด้วยตัวเองมากกว่าที่จะใช้มาตรการขั้นเด็ดขาดโดยการใช้กำลังหรือระเบียบข้อบังคับโดยเคร่งครัด

ปัญหาในเรื่องระเบียบวินัยของนิสิตที่มีอยู่ในขณะนี้ มีอยู่ 3 ประการคือ

1. การเล่นการพนัน
2. ความประพฤติ
3. การแต่งกาย

1. ปัญหาเรื่องการเล่นการพนัน พบว่ามีนิสิตบางกลุ่มมั่วนิ่มเล่นการพนันกันในบริเวณโรงใต้ตึกเรียน หลังตึกเรียน ตามสุ่มหุ่มหุ่มไม้ การเล่นการพนันในที่นี้ส่วนใหญ่จะเป็นการเล่นไพ่ แม้ว่าจะไม่ได้มีการพนันเงินกันให้เห็นชัดก็ตาม แต่เป็นการเสียสภาพของสถานศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ในเรื่องนี้ นิสิตตัวแทนสโมสรนิสิตคณะต่าง ๆ ที่เข้าร่วมประชุมได้เสนอในที่ประชุมว่า แม้ว่าอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษานิสิตทางคานวิชาการ และอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจการนิสิต

วาระที่ 2

การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงระเบียบข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยวินัยนิสิต และเครื่องแต่งกายนิสิตภาคปกติ พ.ศ. 2523 นั้น ที่ประชุมเห็นว่ายังไม่ควรที่จะต้องปรับปรุง แก้ไข แต่อย่างไรในขณะนี้ แต่จะพยายามหาวิธีการให้นิสิตได้รู้ถึงระเบียบเข้าใจและยินดีที่จะปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว

วาระที่ 3

แนวปฏิบัติที่ได้จากการปรึกษาหารือกันเพื่อหาแนวทางป้องกันและแก้ไขในเรื่องความเป็นระเบียบวินัยของนิสิต มีดังนี้

1. ในเรื่องการเล่นการพนัน จะได้ประชาสัมพันธ์โดยฝ่ายกิจการนิสิตให้อาจารย์ผู้สอน และนิสิต เพื่อให้นิสิตได้ทราบโดยทั่วกันว่ามหาวิทยาลัยจะดำเนินการอย่างจริงจังในกรณีที่มีการกระทำผิดวินัยเกิดขึ้น และหากมีการพบเห็นว่ามีกรกระทำผิดวินัยเกิดขึ้นที่ไหนอย่างไร และเมื่อใด ให้ทั้งอาจารย์และนิสิตทำการ คัด เตือนแจ้งให้ทางคณะและฝ่ายกิจการนิสิตทราบโดยทันที โดยฝ่ายกิจการนิสิตจะดำเนินการตามขั้นตอนของระเบียบจนกว่าจะประสบผลดีในการแก้ปัญหา ในขณะที่เดียวกันขอให้ทางสโมสร คณะได้แจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับสภาพปัญหาที่เห็นว่าจะทำให้กิจการนิสิตได้ รายละเอียดมากพอที่จะจัดการในเรื่องนี้ได้ เช่น เวลาที่มีการเล่น สถานที่ เป็นต้น

2. ในเรื่องเครื่องแต่งกายนั้น เนื่องจากสภาพของนิสิตในแต่ละคณะค่อนข้างจะมีลักษณะแตกต่างกันไป เช่น คณะศึกษาศาสตร์ จะเป็นผู้ออกไปเป็นครู จึงควรเน้นในเรื่องนี้มากกว่าคณะอื่น จึงให้แต่ละคณะโดยเฉพาะสโมสรคณะ ควรจะได้มีการรณรงค์พร้อมทั้งอาจารย์ ผู้บริหารกิจการนิสิตของคณะ โดยฝ่ายกิจการนิสิตจะเป็นผู้สนับสนุนโดยส่งเสริมให้มีการปฏิบัติการให้เป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

3. แนวปฏิบัติในเรื่องความเป็นระเบียบวินัยของนิสิตนี้จะได้นำเข้า เสนอที่ประชุมผู้บริหารมหาวิทยาลัย เพื่อให้ผู้บริหารแจ้งให้คณาจารย์ได้ทราบและได้ร่วมมือกันประชาสัมพันธ์ให้นิสิตได้ทราบ

4. ปัญหาเฉพาะหน้าที่ต้องการในเรื่องการเล่นการพนัน การแต่งกาย และความประพฤติผิดวินัยอื่น ๆ ของนิสิตนั้น หลังจากที่มีมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการมาตรการดังกล่าวไปแล้ว ฝ่ายกิจการนิสิตควรให้สโมสรนิสิตคณะต่าง ๆ ได้เป็นผู้สะท้อนภาพหรือรายงานผลให้

คณะกรรมการ

• • สภาคณาจารย์ • •

เนื่องจากคณะกรรมการสภาคณาจารย์สภาฯ ประธานมิตร ชูชีพปัจจุบัน ได้รับเลือกตั้งมานานพอสมควร จนท่านหนึ่งได้รับการแต่งตั้ง เป็นรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต คือ นายสมบูรณ์ ชิตพงษ์ และได้มีการเลือกตั้งซ่อมได้ นายไพศาล หวังพานิช เรียบร้อยไปแล้ว ตอนนี้ นายณรงค์ พวงพิศ ได้เป็นหัวหน้าภาคอีกท่านหนึ่ง ก็ต้องมี การเลือกตั้งซ่อมกันอีกต่อไป ดังนั้นเพื่อให้ทางคณาจารย์ได้รับทราบเกี่ยวกับคณะกรรมการด้านต่าง ๆ ของสภาคณาจารย์ชูชีพปัจจุบัน (ขณะที่กำลังเขียนนี้) เพื่อทางคณาจารย์ที่มีเรื่องต้องการให้ทางคณะกรรมการฯ ช่วยดำเนินการให้ จะได้นำเรื่องไปถูกต้องและรวดเร็ว จึงขอแนะนำคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ดังนี้

	นายปาน	พึงสุจิต	ประธานสภาคณาจารย์
1. กรรมการฝ่ายบริหาร			
1.	นายณรงค์	พวงพิศ	ประธาน
2.	นางสาวพัฒนา	สงวนกล้าจิตต์	กรรมการ
3.	นางสาวศิริยุภา	พูลสุวรรณ	"
4.	นายองอาจ	จิยะจินท์	"
2. กรรมการฝ่ายวิชาการ			
1.	นายชนวรรณ	ฉิมสมบูรณ์	ประธาน
2.	นายไพศาล	หวังพานิช	กรรมการ
3.	นางสายสนม	ประกอบผล	"
4.	นายพลศักดิ์	เทศนิยม	"
5.	นางสาวสุภาภรณ์	ลอยด์	"
3. กรรมการฝ่ายสวัสดิการ			
1.	นายบุญธรรม	อินทร์จันทร์	ประธาน
2.	นางนงนวด	พงษ์ไพบูลย์	กรรมการ
3.	นางบังอร	ภูภิรมย์ขวัญ	"
4.	นางสาวอุไร	สังขันธ์	"
5.	นายปรีชา	ศิริรัตน์	"